

Immanuel Kanttól az Antikrisztusig (666)

Mózes első könyvében, a Teremtés könyvében, a történet bemutatja a kígyó módszerét, milyen ravaszul sikerült elérnie, hogy Ádám és Éva Isten parancsát megszegje, és elforduljon Tőle, hogy Lucifer karjaiba essen.

„Nem fogtok meghalni, ha a kert közepén álló fáról esztek, ahogy Isten mondta, hanem ti magatok is tudni fogjátok, mi a jó és mi a rossz, és olyanok lesztek, mint az Isten.”

Mint már említettem, büszkék vagyunk a 18. századi felvilágosodásra, és a rá következő forradalmi változásokra.

A felvilágosodás első terméke a francia forradalom volt, melynek következménye Franciaországban az Egyház véres üldözése lett. Templomokat romboltak le és zártak be. Üldözték a püspököket, papokat, szerzeteseket, és sok közülük a francia királlyal együtt guillotine által halt meg.

Most végre valóra vált, amire a francia filozófus, Voltaire törekedett, amikor egyfolytában azt követelte, hogy „Tapossátok el a gyalázatost”(katolikus Egyházat). Az Isten és az Egyház parancsai helyett a forradalom szabadkőműves jelszavát használta: „szabadság, egyenlőség, testvériség.”

Szabadságon az Istennel (az Isten és Egyház), az Ő törvényeivel, és a királlyal szembeni politikai szabadságot értették, ami később a demokráciába ment át, amelyet aztán világszerte különböző csoportosulások a céljaiknak megfelelően sokkal jobban tudtak manipulálni.

Az **egyenlőség** az elfordulást jelenti a kereszténység és az Egyház kizárólagos követelményétől, hogy csak benne találja meg az ember a lelki békéjét.

Dicsőítették a relativizmust, azaz viszonylagossá tették a keresztény hit és az Egyház igazságát. A keresztény Nyugat hittételeit semlegessé tették. Elvetették a hitigazságokat, minden igazság relatív. Már nem Isten parancsai, hanem az életről alkotott saját elképzelés számított, akkor is, ha szembe ment Isten parancsaival.

A **testvériségen** a szabadkőműves „humanizmus” filozófiája és vallása értendő, amely letaszítja Istent a trónról, és helyébe az embert ülteti. Már nem Isten a leghatalmasabb lény, hanem az ember.

A 18. század felvilágosodása nem tiszteletreméltó okos filozófusok, mint Kant, Diderot, Voltaire, nagyszerű szellemi vívmánya, hanem a régi, kígyó általi felvilágosítás utánzása.

Kant mottója: „A felvilágosodás az ember kiemelkedése a maga okozta kiskorúságból” – a kígyó által mondottak filozófiai újrafogalmazása (magad is tudod, mi a jó, és mi a rossz, olyan leszel, mint az Isten).

A felvilágosodás filozófiája is szerencsétlenségbe sodorja az emberiséget? Azt mondja a Biblia: *„Aki imádja a vadállatot és szobrát, aki viseli jelét homlokán vagy kezén, az is inni fog Isten tüzes borából, melyet színtisztán töltött haragjának kelyhébe. Tűz és kénkö fogja kínozni a szent angyalok és a Bárány színe előtt. Gyötrelmének füstje fölszáll örökkön-örökké. Nem lesz nyugalma sem éjjel, sem nappal, mert imádta a vadállatot és szobrát, és viselte nevének jelét. Ez az alapja a szentek állhatatosságának, akik kitartanak Isten parancsai és Jézus hite mellett.”* (Jel 14,9-12)

Szeretném megvilágítani az előző kijelentést. Csak azok menekülnek meg, akik kitartóan betartják Isten (Egyháza) parancsait és hűek maradnak Jézushoz. Akik nem akartak a felvilágosodással felnőtté válni Istennel és a parancsaival szemben. De azok, akik a „vadállat” képét imádják Isten helyett, és felveszik nevét a 666 számmal, örökre elvesznek.

A tévé sugárzott egy adást, amelyben a járókelőket kérdezték: „Mit ünneplünk húsvétkor és karácsonykor?” Az eredmény döbbenetes volt, pedig a kérdések megválaszolása az általános műveltséghez tartozik.

A megkérdezettek nagy része vagy nem tudott válaszolni, vagy csak homályos elképzelése volt. A kortársak kis része pontosan tudott válaszolni: „Húsvét Jézus keresztre feszítését és feltámadását jelenti, karácsony Jézus születését.”

Hasonló eredményre jutnánk, ha olyan kérdést tennénk fel, mit jelent a 666 bibliai szám, vagy ki az, akinek a neve a 666 szám.

Egyszer megkérdeztem a környezetemben levő személyektől, mi a 666 szám, és mivel kötnék össze ezt a számot.

Itt is volt egy nagyobb csoport, amelyik nem tudott ezzel mit kezdeni. A kisebbik rész azt a választ adta: „a 666 a Sátán számát jelenti vagy az Antikrisztus bibliai száma.”

Mit mond nekünk a Biblia erről a titokzatos alakról?

Három részt emeljünk ki a Szentírásból, amelyek utalnak rá.

Először: Az utolsó időkről szóló beszédében Jézus világít rá, amikor azt mondja: „*Akkor, ha valaki azt mondja: nézzétek, itt a Krisztus, vagy amott! – ne higgyétek. Támadnak ugyanis hamis krisztusok és hamis próféták, és nagy jeleket és csodákat művelnek, hogy tévedésbe ejtsék a választottakat is, ha lehetséges volna.*” (Mt 24,23-24)

Másodszor. „*Megjelennek hadai: meggyalázzák a szentséges várat, megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felállítják a vést hozó undokságot.*” (Dán 11,31)

Harmadszor: Pál apostol a Tesszalonikiakhoz írt 2. levelében azt írta, hogy a levél megírásának oka a közösségben megjelent tévtanítók voltak. Ezek megzavarták a közösséget azzal, hogy itt van Krisztus visszatérésének napja. Pál óvja a tesszalonikiakat

ezeztől a tévtanítóktól, és beszél az eseményekről. Azt mondja híveinek, és ezzel nekünk is: **„Semmiképpen el ne ámítsanak titeket, hiszen előbb be kell következnie az elpártolásnak és nyilvánvalóvá kell lennie a bűn emberének, a kárhozat fiának, az ellenségnek, aki Isten fölé emelkedik és mind a fölé, ami szent. Sőt Isten templomában foglal helyet, s azt állítja magáról, hogy Isten.”** (2Tessz 2,3-4) **„Akkor majd megjelenik a gonosz...”** (2Tessz 2,8)

Hirdették, hogy a felvilágosodásnak az a célja, hogy Istennel (az Ő beszűkült, korlátozó parancsaival) szemben az önhibájából kiskorúvá tett embert kivezesse az Egyházból, és az egyházi parancsok kötelékeiből. Azt hirdették, hogy a felvilágosodás tökéletesíteni tudja az embert. Azt is célul tűzték ki, hogy az embereket a monarchia államformájából egy maguk által meghatározott demokrácia szabadságába vezessék, amelyről szabadelvéen dönt a nép.

Sajnos a borzalmas véres diktatúrák (Hitler, Sztálin, Mao Ce Tung, stb.) az elképzelhetetlen rombolásukkal, milliós áldozatokkal, éppen az ellenkezőjét bizonyították.

Bármilyen borzalmasak voltak ezek a diktátorok, az utolsó nagy diktátor, aki a világot (rövid ideig) uralni fogja az új eljövendő világrendben, még rettenetesebb lesz, és túlszárnyalja a világ minden eddigi diktátorát.

A felvilágosult, modern nagykorú kortársunkat, aki elfordult az Istentől, és „nagykorúvá” lett, a kegyetlen új világrend függőségébe és rabszolgaságába vezetik, amelynek az élén az az ember áll, akinek neve és jele a 666.

Az ember nagykorúsága – ahogy a felvilágosodás okos és bölcs filozófusai hirdették –, mint az emberiség legcinikusabb hazugsága, mint szappanbuborék fog szétpukkadni. A felvilágosodás híveinek abszolút hatalomigényc nem egy ember hatalomigényc, hanem, ahogyan Pál mondja: *„Nyilvánvalóvá kell lennie a bűn em-*

berének, a kárhozat fiának, az ellenségnek, aki Isten fölé emelkedik es mind a fölé, ami szent. Sőt Isten templomában foglal helyet, s azt állítja magáról, hogy Isten.” (2Tessz 2,3-4)

A legtöbb mai kortársunk egyáltalán nem tudja elképzelni a Pál által leírt szituációt.

Emlékezzünk csak arra a szövegre (Ter 3,15), hogy ezen a világon két ellentétes utód áll egymással szemben: a kígyó utója, és az asszony utódja.

Ezen a bolygón **szellemi világháború folyik**, ami a legtöbb ember számára észrevétlen. Ez a föld nem szórakoztató bolygó, ahogy a béke és a jólét utolsó évtizedeiben megszokták és hitték, legalábbis a földgolyó nyugati felén és a fejlett országokban. Ez a világ bizonyítási hely Isten mellett vagy Isten ellen.

Isten és parancsai vagy az Antikrisztus, a sátán földi képviselője, aki minden jel szerint meg fogja mutatni magát a földön. Földi követői már évek óta itt vannak, hogy előkészítsék jövetelét.

Természetes, hogy a modern, felvilágosult emberek nehezen hiszik el ezeket a szavakat.

Egy olyan társadalomban, amelyben az ördög, a sátán vagy Lucifer csak egy középkori alak, akivel régen manipulálták a szegény embereket félelembe kergették őket, ez az alak már nem létezik.

Aki ma hisz a sátán létezésében, azt felvilágosulatlanak, maradinak, hiszékenynek, naivnak tartják.

Hogy mondta Goethe?

„Az ember soha nem érzi az ördögöt, csak amikor az ördög galléron ragadja.”

És mit mondott Benjamin Disraeli?

„A világot olyan személyiségek irányítják (leginkább a kulisszák mögül), akik egészen mások, mint amilyenek gondolnánk.”

Szent Nílus jövendölése

Meglepő, milyen pontosan és találóan tudtak az Istentől kiválasztott emberek a jövőbe látni. Szent Nílus próféciai mutatják, hogy ő már 1600 évvel ezelőtt előre megjósolta mai társadalmunkat.

Mint egykori konstantinápolyi prefektus, 390 körül élt Sinában:

„A 20. század közepén, amikor közeledik az Antikrisztus ideje, elsötétedik az emberek esze a testi szemléletmód miatt. Az a kor jellemzője, hogy elfordulnak Isten parancsaitól, és leértékelődik az emberi méltóság. A férfiakat és a nőket alig lehet megkülönböztetni egymástól, gyalázatos, illetlen ruházatuk és hajdivatuk miatt. Már nem tisztelik a szülőket és az idősebb embereket. Eltűnik a szeretet. A keresztény pásztorok, püspökök és papok elsekélyesednek. Képtelenek megállapítani, melyik a helyes és melyik a rossz út. A szokások és az egyházi tradíciók megváltoznak. Az emberekben nincs már szerénység, mértéktelenség van az evésben, ivásban, és a kápsziság... luxus, házasságtörés, homoszexualitás a jellemző, elharapódzik a terror és a gyilkosság; már nem lesz lelkiismeret furdalásuk.

Jaj a keresztényeknek, akik elveszítik a hitüket, mert már senki nincs, aki mutassa nekik az igazság fényét. Az a kevés, aki hű maradt, visszavonul a világtól, és szent menedékhelyeken jönnek össze. Mindenütt akadályokba ütköznek.

Abban a korban az emberek a Föld egyik végéből a másikba tudnak beszélni egymással. Mint a madarak, repülnek a levegőben, és mint a halak, lemerülnek az óceánba.

Amikor idáig jutottak ezek a szegények, az életüket kényelemben élik, de azt nem tudják, hogy ez a sátán álnoksága...

Odáig fog elcsábítani, hogy... elveszítik a hitet Isten létében...”

Ugye Önök is felismerik, hogy amit szent Nílus jövendölt 1600 évvel ezelőtt, az pontosan ráillik mai társadalmunkra és helyzetünkre?

Ki vagy mi az Antikrisztus?

Az Antikrisztus már évszázadok óta kísért a történelemben.

Nem is olyan rég, a korábbi századokban még fogalom volt, a keresztény Nyugat tudatában élt. Ma, az ún. felvilágosult korban az alakja éppúgy, mint a sátán megléte, a maradiak egyfajta rémmeséje, és a mesevilágba sorolják. Egyeseknek egy sötét alak, Krisztus ellentéte, Krisztusnak és a keresztényeknek ellensége, gondolják sokan, akik kevésbé informáltak. Az ember a 666-os számmal.

Az Antikrisztus fogalmával kapcsolatban három megkülönböztetést kell tenni:

1. „antikrisztusi gondolkodás”;
2. „antikrisztusi működés és végül;
3. „az Antikrisztus hús és vér valódi személye.

Az antikrisztusi gondolkodás és cselekvés szellemileg mindig létezett. Ezt lehetne Istennel ellentétesnek is nevezni. Ez az ősi istenellenes hatalom már a régi zsidóknál is ismert volt. Már a Biblia elejéről is ismerjük, mint a kígyó utódját (Ter 3,15). Ez az, amikor János azt mondja: „...*már eddig is sok antikrisztus támadt...*” (1Jn 2,17), vagy Pálnál: „*A gonoszság titka már tevékeny, csak annak kell még az útból eltűnnie, aki késlelteti. Akkor majd megjelenik a gonosz...*” (2Tessz 2,7-8)

Más szóval, Pál azt mondja, hogy az antikrisztusi működés már az ő idejében is létezett, de az Antikrisztus jövetelét valaki visszatartotta, akit a végső idők folyamán félreállítanak, és akkor láthatóvá válik az Antikrisztus személye.

Pál, akit megvilágosított a Szentlélek, előre látja az évszázadokat. Tudja, ki tartóztatja fel a sátán fiát. A pápa, a szikla, akit a vég-

ső időkben félreállítanak, és ekkor lesz látható az emberek számára az Antikrisztus.

Erre még később visszatérünk.

Az Antikrisztusnak ez a titokzatos lény meghatározó alak, aki a Szentírás szerint az idők végén lép színre, és a világot rövid ideig (1290 nap vagy 42 hónap) hatalmában fogja tartani. A Sátánnak ez a szellemi fia valószínűleg ma már él, és arra vár, hogy elérkezzen az ideje. A szervezet, ahonnan származik, a múltban és természetesen napjainkban is, döntő politikai szerepet játszott.

A könyvben rávilágítunk azokra a szervezetekre, amelyeket már majdnem mindenki ismer, és az Antikrisztus személyére.

Sok híres szentnek már évszázadokkal ezelőtt voltak víziói, ki-nyilatkoztatásai és látomásai az Antikrisztus személyéről, és be is számoltak ezekről.

Bemutatunk néhány ilyen víziót.

Origenész (254): Ha az idők vége közeledik, Isten egy nagy prófétát küld (Illés), hogy az emberek visszaszerezzék az istenhitet. Hatalmat fog kapni, csodákat fog tenni. Ahol nem akarják őt meghallgatni, ott bezárja az eget, hogy visszatartsa az esőt. Vizüket vérré változtatja, és szomjúsággal és éhséggel kínozza őket. És ha valaki kárt akarna okozni neki, szájából tüzet okád ki, és elégeti azt az embert.

Csodái és hatalma láttán sokakat vissza fog vezetni Istenhez. Amikor befejezte tevékenységét, egy másik uralkodó jön Szíriából, aki gonosz lélektől született, az emberiség legyőzője és megsemmisítője (Antikrisztus), aki saját magával együtt semmisíti meg, amit az előző nyomorúság még meghagyott...

De ez az uralkodó nemcsak meggyalázza magát, hanem hamis próféta is lesz. Istennek fogja nevezni magát, és el is várja az emberektől, hogy annak tartsák. Hatalmat kap, hogy jeleket és csodákat tegyen, amivel az embereket arra ösztönzi, hogy imádják. Az égből

tüzet fog a földre juttatni, megállítja a Napot, és más pályára tereli, képeket szólaltat meg. Ezek a dolgok mind az ő szavára történnek. Csodáival sok bölcsét is megtéveszt.

Azután megpróbálja lerombolni Isten templomát, és az igazakat üldözni fogja. Olyan szenvedés és szorongatás fog uralkodni, amelyet a világ kezdete óta még nem láttak. Hatalmat kap arra, hogy negyvenkét hónap alatt elsivatagosítsa a földet. Olyan kor lesz, amikor a jogot és az erkölcsöt mellőzik, és gyűlölik az ártatlanokat. Olyan idő lesz, amikor a gonoszok rárontanak a jókra, mint ellenségekre, sem jog, sem rend nem lesz, katonai fegyelem uralkodik.

Damaszkuszi Szent János (754): Az, aki a világ végén tűnik fel, Antikrisztusként válik ismertté. Anyja azt állítja, hogy szűzen hozta világra. Az egyik tengertől a másikig terjed uralma. Az Antikrisztus házasságon kívül született gyermek lesz, aki teljesen a sátán uralma alatt áll. És Isten, aki tud erről a hihetetlen, jövőendő perverzióról, megengedi az ördögnek, hogy ez a bűnös fogantatásból született a teljes uralmat megszerezze.

Bingeni Szent Hildegard (1179): „A romlás fia a világ végén jelenik meg, és rövid ideig uralkodik. A végső időkben fog érkezni. Nem maga a sátán lesz, hanem egy ember, aki hasonlít förtelmes undokságára. Anyja egy romlott nő, akit az ördög hatalmába kerített, és prostituáltként élt a sivatagban... azt állítják, hogy Istentől természetfeletti módon szülte a fiát, úgy, ahogy a legszentebb Szűznél volt. Ezért a félrevezetett emberek szentként fogják tisztelni.

Az Antikrisztus olyan vidékről származik, amely két tenger közt fekszik, és Keleten terrort gyakorol. Születése után hamis tanítók és tanok terjednek el, azután háborúk, éhség és pestis következnek... Különböző titkos helyeken nevelkedik, és rejtekhelyén marad, amíg fel nem nő. Magához édesgeti az embereket, mert az isteni és egyházi parancsolatok alól felmenti őket, megbocsátja bűneiket, és csak annyit vár el tőlük, hogy istenségnek tartsák.

Megveti és elveti a keresztséget és az Evangéliumot. Azt fogja állítani, hogy a Názáreti Jézus nem Isten fia, hanem egy csaló...

Azt hirdeti majd magáról, hogy ő a világ megváltója. Különösen a zsidókat akarja meggyőzni arról, hogy ő az Isten küldte Messiás, és a zsidók ezért, mint ilyet, elfogadják... Mégis megpróbálja a világ rendjét az ellenkezőjére fordítani egy szokásjog alapján életbe léptetett törvénnyel. Ezért nevezi a Szentírás „törvényen kívülinek”... **Minden törvényt, minden erkölcsöt és minden vallási előírást megszüntet, hogy ezáltal magához vonzza a világot. Isten és az Egyház parancsaival szemben teljes szabadságot hirdet, és mindenkinek megengedi, hogy úgy éljen, ahogy szenvedélyei diktálják... A vallásban arra törekszik, hogy kényelmessé tegye azt. Azt mondja majd, hogy nem fontos a bűntel és lemondással megnehezíteni az életet... Elég csak Istent szeretni... Szabad szerelmet hirdet, és a családi kötelékek szétzakítását... azt állítja, hogy a bűnök és a vétkek nem bűnök és nem erkölcstelenségek. Közvetlenül az Antikrisztus fellépése előtt éhínség és földrengés lesz.”**

Svéd Szent Brigitta (1373): „Ha az istentelenség a mérhetetlenségig fokozódik, és mindent elönt az igazságtalanság, akkor az Antikrisztus ideje közeledik... Amikor a keresztények az eretnekséget szeretik, és az igaztalanok a papságot és az igazságot lábbal tiporják, cz biztos jelle annak, hogy hamarosan jönni fog az Antikrisztus. Ennek a kornak a végén születik meg. Mint Krisztus, a nőiesség legmagasabb fokából (szűz) jön világra, de a legalantasabb erkölcsből. Születésekor csodagyerek. Anyja egy átkozott asszony lesz, aki azt állítja, hogy érti a szellemi dolgokat, és az apja egy átkozott férfi lesz, akiknek egycsülséből, Isten belcgcgyczésével, az ördög fogja létrehozni. Az Antikrisztus ideje, legjobb tudomásom szerint akkor fog eljönni, amikor a bűn tetőfokára hág, és a vallásosság megszűnik, túlteng az igazságtalanság, és a gonoszság mérhetetlenségig fokozódik... Három évig fog uralkodni a földön... **1980-ban a gonoszok már átveszik az uralmat.”**

Johanna Royer, Nativitas nővér néven is ismert (1798): „Sok előfutár, hamis próféta és az ördögi titkos társaságok, sátánimádók fogják szent hitünk legszentebb dogmáit és tanításait megtámadni, a hívőket üldözni fogják, undorító dolgokat fognak végezni, de az igazi szörnyűség és nyomor az Antikrisztus uralmának idején következik be, mely körülbelül három és fél évig tart. Jaj, jaj az utolsó évszázadnak, amelyben nagy sanyargatás kezdődik!

Az Antikrisztus érkezése idején megjelenik egy **hamis vallás**, amely tagadja az Egyház Istentől való eredetét. **Ez fogja előidézni a legnagyobb egyházszakadást**, amely valaha ismert volt. Minél jobban közeledik az utolsó idő, annál jobban terjed el a földön a sátán sötétsége, annál nagyobb lesz a romlás gyermekeinek a száma, és az igazak száma ennek megfelelően csökken...”

A La Salette-i Mária-jelenést az Egyház részben elismerte. Itt jelent meg a Szent Szűz Mária 1846. szeptember 19-én két pásztorgyereknek.

A jelenésen az Istenanya a világnak küldött fontos üzenetet, amelyben az eljövendő Antikrisztusról is beszélt. Itt a rövid összefoglalása:

„...Abban az időben lesz, amikor az Antikrisztus megszületik... Megváltoznak az évszakok. A Föld rossz gyümölcsöt fog teremni, a csillagok megváltoztatják pályájukat. A Hold csak gyenge vörös fényt ad. A víz és tűz a Földön borzalmas földrengéseket és rázkódásokat fog okozni, aminek következtében hegyek és városok tűnnek el. Róma elveszti hitét, és az Antikrisztus székhelye lesz. A levegő démonai az Antikrisztussal csodákat fognak tenni a földön és a levegőben, és az emberek egyre rosszabbakká válnak...”

Így szól a La Salette-i nagyobb üzenet.

A próféták

Aki a múlt, jelen és a jövő világtörténelmét meg akarja érteni, annak a bibliai történeteket, közléseit és a próféciaikat összefüggésben kell ismerni.

Aki ezzel megelégszik, és intellektuális, racionális szellemi erő alapján akarja ezt megtenni, annak keserűen csalódnia kell.

Ez csak a Szentlélek állandó segítségével lehetséges.

Jézus azt mondja: „*De amikor eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra. Nem magától fog szólni, hanem azt mondja majd, amit hall, és a jövődőt fogja hirdetni nektek.*” (Jn 16,13)

Igen, az Igazság Lelkének van meg az a képessége, hogy a közösséget (Egyház) a valódi igazságra vezesse, és azt érthetővé tegye.

Ha a helyzet megköveteli, Isten akár egy szamarat is megszólaltat, mint amikor Bileám látnok számára beszélt hozzá (vö. Szám 22,28-30).

Ha Isten a népe történetében, akár az Ó-, akár az Újszövetség Izraelében, a kereszténységben (amely az egész világon elterjedt), fontos eseményeket akarna és akar véghezvinni, mindig kiválaszt eszközöket, embereket, hogy előzőleg ezeket bejelentsék. A keresztény történelemben számtalan példa van erre, Páltól kezdve, Benedeken, Szent Ágostonon, Assisi Szent Ferencen át Szent Pió atyáig.

Ámosz próféta is azt mondja: „*Valóban az Isten nem tesz semmit anélkül, hogy szándékát el ne árulná szolgálóinak, a prófétáknak. Ki ne félne, ha ordít az oroszlán? Ki ne jövendölne, ha szól az Úr, az Isten?*” (Ámosz 3,7) Az Ószövetség prófétái közül alig akart valaki Isten prófétája lenni.

Sőt, Jónás egy hajóra menekült küldetése elől, hogy egy másik vidékre költözzön. Amikor jött egy vihar, a tengerészek a tengerbe dobták őt, de bekapta egy cethal, és a szárazföldre köpte. Csak ezután hirdette ki Isten büntető ítéletét Ninive városának.

Pál azt mondja, hogy az Egyház az apostolokra és a prófétákra épül, ezen nemcsak az Ószövetség prófétáit értette, hanem az Újszövetség és a kereszténység prófétáit is. XVI. Benedek pápa annak idején a Hittani kongregáció kardinálisaként egy interjúban azt mondta, hogy sokáig valóban azt hitték, hogy csak az Ószövetség prófétáira gondolt Pál, de ma már világos, hogy korunk, a kereszténység prófétái is ide tartoznak.

Hivatalosan az Evangélium is megerősíti mindczt, amikor Jézus maga jelenteti be: *„Ezért küldök hozzátok prófétákat, bölcseket és írástudókat. Némelyeket közülük megöltök és keresztre feszíttek, másokat megostoroztok a zsinagógákban és városról városra üldöztök.”* (Mt 23,34)

Joel próféta is nyilatkozik korunkról: *„Mindezek után kiárasztom lelkemet minden testre, fiaitok és leányaitok jövendölni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok meg látomásokat látnak. Sőt még a szolgákra és szolgálókra is kiárasztom lelkemet azokban a napokban. Égen és földön jeleket mutatok, vért és tüzet, füstoszlopokat...”* (Joel 3,1-5)

Prófétának lenni, Isten szavát közvetíteni, a világ előtt nem dicsőség. Amit Isten prófétája várhat, az gúny, megvetés, üldöztetés és halál. A prófétákat sok esetben agyonütötték, megkövezték, megfojtották, bolondnak nyilvánították és megvetették. A próféta mindig a társadalom tömegein kívül marad. Ez a hivatása.

A történelem folyamán azoknak az embereknek az élete, akik megtalálták Istent és üzeneteit közvetítették, hasonló volt. Mind-egyik elég bátor volt ahhoz, hogy az igazságot kifejezésre juttassa. Ez az az crény, amit az Ég a ma apostolaitól is elvár. Az igazságot

pironkodás és félelem nélkül kifejezésre juttatni, és vállalni a próféta-hivatást.

Az erőt és a bátorságot Isten megadja hozzá.

Ezért mondja Jézus: *„Ne féljetez tőlük! Semmi nem marad elrejtve, mi ki ne derülne, sem eltitkolva, mi ki nem tudódnék. Amit sötétben mondok nektek, mondjátok el fényes nappal és amit fülbesúgva hallotok, hirdessétek a háztetőről.”* (Mt 10,26-27)

A világ fölötti uralom, illetve az egész emberiség fölötti uralom elérése már ősrégi kísérlet.

Az egykori és a mai kortársaknak alig van sejtésük arról, hogy magasrangú politikusok és egyházi személyek ezen dolgoznak, és a kísérlet végeredményéről talán fogalmuk sincs, pedig ősrégi törekvés és ravaszul kitervelték.

Emlékezzünk még egyszer a Biblia szavaira, amikor Isten ellenkezést vetett a kígyó (Lucifer) és az asszony (Mária) közé, a kígyó utódai és az asszony utódai közé (Ter 3,15).

Ez az ateisták számára elfogadhatatlan, a felvilágosultak számára egy régi, keleti történet.

Néhányaknak nagyon bibliaszagú, és keveset mond, pedig ez történelem, és főleg a kereszténység történetének ténye.

A következő oldalakon történelmi tényekkel igazoljuk a Biblia kijelentéseit.

Isten országa és a sátán földi országa

Mint említettük, a világon harc folyik a kígyó utódai és az asszony utódai között.

Hogy ezeket a bibliai kijelentéseket a mi konkrét, mindenki számára érthető történéscinkre lefordítsuk, meg kellene fontolni a következőket:

Jézus azt mondja a Jelenések könyvében: „*Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég.*” (Jel 21,6) Jézus ezzel azt akarja kifejezni, hogy a világ és az emberiség történelme célzatosan ráirányul, hogy Ő áll minden létezés elején és végén.

Más vallások támogatói arra hivatkoznak, hogy Kr. e. 6. és 5. században is voltak már vallások, mint Buddha, Konfucius, Mahavira, Lao-Tse.

Ezt az állítást vessük össze a következővel:

Már a világ és az emberiség történelmének kezdetén feltűnik a Bibliában Jézus Krisztus, az Ő Egyháza és a kereszténység, ami aztán történelmi tényé válik. Ki lehetne más az asszony (Mária) utóda, mint isteni Fia, Jézus Krisztus, és az általa alapított kereszténység?

A kereszténység kezdettől fogva szerepel a Biblia kijelentéseiben és a próféciákban. Az Ószövetségben dokumentálták, amikor Isten megígéri a három ősatyának, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy az ő utódaikon keresztül minden nemzet áldást nyer (Ter 22,18). Már Kr. e. 250-ben Ózeás próféta is mondja: „*Népemnek fogom hívni, ami nem volt népem, és kedvesemnek, akit nem szerettem, és ott, ahol mondták nekik, nem az én népem vagytok, ott hívják őket az élő Isten fiainak*” (Óz 2,25)

A zsidók sajnos (a mai napig) nem értették meg ezt, mivel ők Istent úgy szemlélik, mint kizárólag a saját üdvösségük forrását.

Ők (legtöbbször) úgy várták a próféták által jövendölt Messiást, mint egy második, hatalmas, új Mózes, aki megszabadítja őket a rómaiak igaától, pedig az ószövetségi írásokban világosan jelezték az eljövendő Messiás születését, szenvedését, halálát és feltámadását. Ezért hangsúlyozta Jézus az Evangéliumban, hogy nem azért jött, hogy az Írást megsemmisítse, hanem hogy betöltse.

Amikor az idő eljött – számol be a Biblia –, megjelent Gábrriel arkangyal egy fiatal názáreti lánynak, átadta neki Isten üzenetét, és azt mondta: „*Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Méhedben fogansz és fiát szülsz. Jézusnak fogod hívni. Nagy lesz ő: a Magasságbelinek Fia. Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját. Uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége.*” (Lk 1,31-33) Ezzel az üzenettel és Jézus születésével a világtörténelem új korszaka kezdődött el. Ez az új időszámítás kezdete.

Az üzenet, amit Gábrriel átadott Máriának, alapjában véve ugyanaz, mint amit Izajás próféta kb.740 évvel előbb megjövendölt, amikor azt jósolta: „*...Íme a szűz fogan, fiút szül, és Immánuelnek (velünk az Isten) nevezi el.*” (Iz 7,14)

Az evangéliumok sok egyezéstről számolnak be, amelyekben bejelenti Jézus az Új Szövetséget, a jövendő kereszténységet, és az üdvösség ígértét minden népnek, a három ősatya utódainak. Azt mondja a Jó Pásztorról szóló hasonlatban: „*Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak a szavamra: egy akol lesz és egy pásztor.*” (Jn 10,16)

Isten országa a Földön

2000 évvel ezelőtt jelentette be Jézus az evangélistákon keresztül az eljövendő kereszténységet és az Egyházat, ezekkel a szavakkal: „*Mihez hasonlítsuk az Isten országát? Milyen hasonlattal szemléltessük? Olyan az, mint a mustármag. Amikor elvetik a földre kisebb minden más vetőmagnál. De miután elvetették, felnő, nagyobb lesz minden veteménynél és akkora ágakat hajt, hogy árnyékában fészket rakhatnak az ég madarai.*” (Mk 4,30-32)

Ez a bibliai kijelentés, mint tudjuk, a világtörténelem tényezője lett. Az őskereszténység, az apostolok, az Egyház és a kereszténység kezdete valóban egy apró mustármagra hasonlított.

Emberi mértékkel nézve a kereszténységnek nem volt esélye. Izrael népe elvetette és üldözte, pedig az Ószövetség írásai mindent előre jeleztek. Ott volt a római birodalom az elfogadott pogány isteneivel. Ugyanígy volt Görögországban, és a világ többi országában is. A hatalmas keresztény dómok, katedrálisok, bazilikák, amiket turisták milliói látogatnak gyakran építészeti értékük miatt, bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy a bibliai jövendölés a kis mustármagról valósággá vált.

Az Isten házai gyakran olyan helyeken épültek, ahol annak idején – mikor Jézus a mustármagról beszélt – őserdőhöz hasonló körülmények voltak, vagy pogány isteneket tiszteltek.

A kereszténység, melynek kezdete az apró mustármaghoz hasonlított, valóban nagyobb lett, mint minden más növény (vallás). Kb. 1,2 milliárd római katolikust, más krisztushívó közösségből 800 millió tagot, így összesen 2 milliárd hívőt számol.

Mint minden népnek és nemzetnek szüksége van államformára, például monarchia vagy demokrácia, Jézus is tudta, hogy a kis mustármagnak, amely a legnagyobb hitközösség lesz, Isten földi országa, szüksége van egy államformára. Az Egyháznak a hie-

rarchia-formát adta. Ratzinger kardinális, ma XVI. Benedek pápa egyszer tisztázta, hogy a hierarchia „szent eredetű” jelent.

Halála és feltámadása előtt adta Jézus Isten földi országának az államformát, és mindazt, ami azzal jár. A Máté-evangélium erről a történetről a következőképpen számol be. Jézus Simon Bar-Jónának mondja: *„Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyország kulcsait. Amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, a mennyben is föloldott lesz.”* (Mt 16,18-19)

Az Egyház alapítása Péterre, a sziklára négyszeres jelentéssel bír.

- 1. Elrendelés;**
- 2. Kihirdetés;**
- 3. Ígéret;**
- 4. Oldás-kötés hatalma.**

1. Elrendelés

„Te Péter vagy, azaz kőszikla, és én erre a sziklára építem egyházamat, s a pokol kapui sem vesznek erőt rajta.”

Péterre, az apostolokra és utódaira, a pápákra, püspökökre és prófétákra alapított Egyház a világ meghódítását és kétezer éves történelmet élt át. Kezdetől fogva üldöztetéssel, hitvallóinak magas számú áldozatával és mártírjaival bizonyított.

A több mint 2000 év alatt minden lehetséges támadó erőnek ellenállt. A római katolikus Egyház fennállása egyedülálló a világtörténelemben! Az Egyház túlélte a rómaiakat, a tatárokat, a forradalmakat és a világháborúkat. A tévtanokat, szakadásokat, reformációt és a hamis szellemi beszivárgásokat példa nélküli módon

átvészelt. Fennmarad, ahogy ezt Jézus Péternek megígérte, egészen az örökkévalóságig. A pokol hatalmai sem tudják legyőzni.

A római katolikus Egyház, melyben Krisztus él és hat, államformájában egyedülálló a világon, ez a hierarchia. A Péterre és utódaira alapított Egyház Krisztus misztikus teste, Isten zarándokló népe, akit (az Egyházat) a Szentlélek irányít. Jézus az Egyházban él a legszentebb Oltáriszentség, a Szent Eucharisztia által („*Veletek maradok a világ végéig*”). Az egyházat a Szentlélek irányítja. Ez az Egyház szent, ahogy Jézus is szent. (De az Egyház misztikus testének nem minden tagja szent, mert ebben a világban él, és emberek alkotják (lásd Jel 13,11 – egyházi szabadkőművesek).

Ha Jézus az út, az igazság és az élet, akkor Egyházában is megtalálható az út, az igazság és az élet.

A Péter által alapított Egyház az egyetlen, amit Jézus alapított. Megtalálható benne minden gyógyszer, amire az embernek az üdvösségre vezető úton és az Istenhez vezető úton szüksége van.

A római katolikus Egyház az igazság, mert Jézuson keresztül a Szentlélekben a tökéletes egység útján az Atyához vezet. Az igazság, mert Jézus rábízta, hogy őrizze teljességében a hit összes kincsét. Azt Ő a hierarchikus Egyházra bízta, azaz Péterre és utódaira, a pápákra és a **vele egységben lévő püspökökre**.

Az Egyház az élet, mert kegyelmet ad, és egyedül ő rendelkezik a kegyelem hatásos eszközeivel, a hét Szentséggel.

Az Egyház az élet, mert Jézus egyedül neki adott hatalmat (apostoli jogutódlással), hogy az Eucharisziát a szolgáló és hierarchikus papsággal életre keltse. Az Eucharisziában Jézus Krisztus valóban rejtve van, jelen van testével, lelkével, emberségével és istenségével.

A római katolikus Egyház sorsa a világ és az egész emberiség sorsa.

Az idők végén bekövetkezik a nagy szorongattatás – ahogy a Biblia írta: Isten büntető ítélete –, ahogy az Evangéliumokban és a Jelenések könyvében, az Apokalipszisben ábrázolják. Akkor a pokol hatalmai a napi szentmisét, a szent Eucharisziát, amelyben Jézus valóban jelen van, betiltják és hivatalosan megszüntetik.

A kezdeteken már régen túl vagyunk. Most már – ahogy említettem – közel vagyunk ahhoz, hogy a szent városban a gyalázatos pusztulás megjelenik – ahogy ezt Jézus határozottan megmondta, és ahogy ebben a könyvben nyilvánosságra lett hozva. Jézus ettől nyomatékosan óvott (lásd Mt 24,15).

2. Kihirdetés

„...és a pokol kapui sem vesznek erőt rajta.”

Jézus Péterhez intézett szavaiból megállapítható, hogy a pokol hatalmai megtámadják az Egyházat, hogy elpusztítsák. A római katolikus Egyház, Krisztus misztikus földi teste, ugyanarra a sorsra jut, mint Jézus, az Úr.

Azok a szavak, amiket Jézus az apostolainak mondott, az Egyházra is vonatkoznak: *„Ha a világ gyűlöl titeket, tudjátok meg: Engem előbb gyűlölt nálatok. Ha a világból volnátok, a világ, mint övéit, szeretne titeket. De mivel nem vagytok ebből a világból valóok. – Hiszen kiválasztottalak titeket a világból – gyűlöl titeket a világ. Emlékezzetek vissza a tőlem kapott tanításra: Nem nagyobb a szolga uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak. Ha az én tanításomat megtartották, a tiéteket is megtartják. Mindezt miattam teszik veletek, mert nem ismerik azt, aki küldött engem.”* (Jn 15,18-21) ***„Ki fognak zárni titeket a zsinagógákból. Sőt eljön az óra, mikor mindaz, aki megöl titeket, azt hiszi, hogy szolgálót tesz Istennek.”*** (Jn 16,2)

Jézust félreismerték, elvetették, kigúnyolták, üldözték, megtagadták, elárulták és kiszolgáltatták. Virágvasárnap volt, amikor Őt

hozsannázva éltették, néhány nappal később mégis elárulták, kiszolgáltatták, megostorozták, tövissel koronázták, megalázták, és keresztre feszítették.

Pontosan ugyanezt fogja elszenvedni a katolikus Egyház az előttünk álló tisztulásnál, és minél jobban múlnak az évek, annál közelebb kerül keresztre feszítésre, de úgy, hogy mint az Úr, dicsőségesen feltámadjon.

Milyen a helyzet ma?

Bizonyos körök állandóan támadják a római katolikus tanítást és az egyház döntéseit gyakran megcsontosodottnak, elavultnak mondják, döntései középkorra jellemzőnek, elitclendőnek állítják be és gúnyolják. Ezek a kritikák bizonyos oldalakról tudatosan jönnek. Másrészt azoknak a szájából származnak, akik nem ismerik az Evangélium igazságát, vagy már nem is akarják megismerni.

Vannak emberek, köztük papok is, akiknek olyan a gondolkozása, hogy az Evangélium igazságait profán világi bölcsességgel keverik, vagy akiknek gondolkozása keresztényellenes humanizmussal kevert, és észre sem veszik, hogy mennyire eltávolodtak az Egyháztól és az Evangéliumtól.

A Szentírást nem ismerni azt jelenti, hogy Krisztust nem ismereni. A szent egyháztanítót, Jeromost a katekizmus is idézi.

Sajnos a katolikusok bibliaismerete nagyon csekély. Már Pál apostol is azt mondja: „*Gyermekkorod óta ismered a Szentírást: az képes arra, hogy a Krisztus Jézusba vetett hit által az üdvösségre oktasson téged.*” (2Tim 3,15) Ettől sajnos nagyon messze vagyunk.

Nemrég egy katolikus teológiai professzor mondta: Ma öt évig lehet a teológia fakultáson tanulni, diplomát szerezni, és mégsem ismerni a Bibliát. Nevetve hozzáfűzte: Azt állíthatnám, hogy ma ez az általános szabály. Ez sok mindent megmagyaráz, mikor az ember beszédbe elegyedik bizonyos emberekkel, akiknek még doktori címük is van, és magas poszton ülnek...

A római katolikus tanítóhivatal döntéseinél sokszor világi gondolkodás is keveredik, mert itt a szellemi találkozik a testivel, és ez rögtön ellentmondást eredményez. Ezért mondta Jézus: „*Az én országom nem e világból való.*”

Tehát a Krisztus által alapított római katolikus Egyház sem e világból való. Ez az Isten földi országa. Istentől van, ezért veti meg a világ a döntéseit, parancsait és tilalmait.

Ha a pápa engedne a világi reformtörekvéseknek, amelyek gyakran az Evangélium és Isten parancsai ellen irányulnak, a pápa már nem lenne az a szikla, amire Krisztus az Egyházát alapította. Ez soha nem történik meg, mivel Jézus megígérte, hogy a pokol kapui sem vesznek erőt rajta.

Minden elvetés és megvetés az Egyházzal szemben, Jézus Krisztusnak és Evangéliumának elvetése és megvetése.

Amikor a római tanítóhivatal döntései nemtetszést váltanak ki, azt mondják, hogy nem felel meg a kor követelményeinek. Ma már más idők vannak, és más a világ, vagy hogy az Egyház régi-módi, nem reális, nem időszerű, középkori és merev.

Ezzel tulajdonképpen azt akarják mondani, hogy már nem áll az idők magaslatán, és gondolkodását a mai idő szelleméhez kell alakítani, ha azt akarja, hogy komolyan vegyék, és létezessen. De akkor már nem lenne Isten földi országa, hanem egy zavaros, a korszellem csábításának megfelelő szervezetté válna.

Ezt a taktikát a katolikus Egyházon belül bizonyos laikusok és báziscsoportok a programjukba emelték, reformköveteléseikben nemcsak a tanítóhivatalnak, hanem sok esetben az Evangéliumnak, és Isten parancsainak is ellentmondanak.

A mai világ ugyanolyan, mint a 2000 évvel ezelőtti. Bár a tudomány és a technológia területén óriási lépéseket tett és nagy haladást ért el, de az Evangélium igazsága ugyanaz maradt, mert Isten nem változik.

A világ ugyanolyan, de a korszellem más lett, lélektelen. Bekövetkezett, amitől Jézus óvott: tévtanítók, hamis próféták, csábítók jönnek (Mt 7,15-20), akik meghatározzák a korszellemet, és az egykori keresztény Nyugatot visszavezetik a pogányságba, amit Pál meg is jövendölt.

Ha a mai kort a 40-50 évvel ezelőttivel összehasonlítjuk, megállapíthatjuk a zuhanást, milyen mélyre süllyedt a szociális érzékenység, jellem és erkölcs, és milyen toleranciával állnak ma a dekadens beállítottságokhoz, ami 40-50 évvel ezelőtt még felháborodást váltott ki a lakosság körében.

Ami 50 éve illetlen volt, ma modern. Ami régen csalás volt, ma siker és ügyesség.

3. Ígéret

A Péterre épített Egyház, Krisztus misztikus teste ugyanazt az utat járja a Földön, amit az Úr. Ahogy Jézust az igazságért megfeszítették, úgy gúnyolják, üldözik, elárulják, kiszolgáltatják és keresztre feszítik az Egyházát is.

Ma is érvényes Jézus felszólítása: „*Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét mindennap és kövessen engem.*” (Lk 9,23)

Hova ment Jézus a kereszttel? A Golgotára, a keresztre – az igazságért, az Egyházért.

De Egyháza is, mint az őskeresztények, titkos helyeken, pincékben, magánházakban marad fenn. Átvészeli a rövid antikrisztusi világuralmat Jézus Krisztus visszatéréig, amikor a világ megtisztul a hitetlenségtől, tévtanoktól, árulásoktól és a hamis prófétáktól.

Az Egyház új fényben fog feltámadni az új és utolsó korszakban, a béke birodalmában, vagy mint Joachim de Fiore nevezte ezt a korszakot: a „Szentlélek harmadik birodalmában” kivirágzik.

4. Oldás-kötés hatalma

„Neked adom a mennyország kulcsait. Amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, a mennyben is föloldott lesz.” (Mt 16,19)

Jézus szavai Péterhez és utódaihoz, a pápákhoz garancia arra, hogy a legnagyobb hatáskört, Isten földi képviselőjét, az oldást és kötést kezükbe adja a földön. Ez természetesen provokáció az Egyház ellenségeivel szemben. Ennek értelmében engedelmeskedniük kell Rómának, a pápának, és a tanítóhivatal által hozott döntéseknek.

Az Egyház ellenségeinek két fő érvük van ez ellen:

Először is: az a kijelentés, hogy „*Te Péter vagy...*”, húsvét után lett lejegyezve (Mt 16,18-19).

Ez szerintük azt jelenti, hogy ezt a szöveget Jézus feltámadása és mennybemenetele után fűzték hozzá, hogy megalapozzák a pápaságot. Ezek az emberek azt állítják, hogy itt bibliahamisítás vagyis okirathamisítás történt. Ezzel azt is kinyilvánítják, milyen szellemiség van bennük.

A 2000 éves történelmünk tényekkel igazolja, hogy Jézus alapította az Egyházat, Péterre, a sziklára. Ez a történelem igazolja az Egyház ellen folytatott, egyre erősödő harcot is.

Másodszor: Luther Márton – a német reformátor – létrehozta, és azzal indokolta teológiai nézeteit és meggyőződését, hogy kihirdette, az Evangélium szavai egyedül Péterre és az apostolokra vonatkoznak és a „Péter-hivatalban” őt követőkre már nem. Ezért a pápák és a római katolikus Egyház az emberek műve, őt (Luthert) ez nem köti. Ezzel elvetette az átörökítést és az Egyház tradícióit. A hit terén egyedül a Biblia számít (Sola scriptura). Számára csak a Biblia volt az irányadó.